

som havde refunderet den Fattighjælp, han havde nydt, og i Overensstemmelse dermed have vi stillet Vædringsforslaget under Nr. 57 til § 64, som lyder saaledes: „5te Linie efter Ordet „Hjælp“ indstyttes følgende Ord: „eller, for saa vidt han har modtaget Fattighjælp, har tilbagebetalt den for over 5 Aar siden.“ Den anden Betingelse, som er stillet i Regeringens Lovforslag, er den, at „den paagældende i de sidste 10 Aar har været Medlem af en Sygekasse o. s. v.“ eller paa anden efter vedkommende Kommunalbestyrelses Skøn virksom Maade o. s. v. har søgt at sitre sig imod at falde Fattigvæsenet til Byrde. Denne Bestemmelse har Mindretallet ment i Doblekket maatte føre til, at en stor Mængde Menneſter, som man baade havde Hjertelag og Vilje til at hjælpe, efter denne Paragraf vilde være udelukkede; thi naar en Mand eller Kvinde skulde have været Medlem i 10 Aar af en Sygekasse, maatte det forudsættes, at der paa det Sted, hvor de havde levet i disse 10 Aar, havde været Afgang til at blive Medlem af en Sygekasse, og hvis der var Tale om andre Institutioner, maatte Forudsætningen være den, at saadanne Institutioner eksisterede der. Man mente derfor, at det ikke gik an at opretholde denne Bestemmelse, naar man virkelig skulde vente at komme et stort Antal Personer til Hjælp, og Mindretallet har derfor ogsaa under Nr. 58 stillet det Vædringsforslag, at Paragraffen sluttes med Ordet „Hjælp“, og at Resten udgaar. Man staar ganske vist da saaledes, at der ikke er stillet nogen anden Betingelse, end at den paagældende ikke skal være straffet for en værdeløse Handling, og at han ikke skal hidtil have nydt Fattighjælp, som ikke er bleven tilbagebetalt for 5 Aar siden. Jeg maa ogsaa nu i den Anledning udtrykkelig tilføje — og jeg vil gøre det allerede paa dette Standpunkt — at det er saa langt fra, naar Mindretallet har foreslaaet, at den sidste Periode skal gaa ud, at Mindretallet derfor skulde have den Opfattelse, at man ikke, naar der skulde være Spørgsmaal om at ordne noget af bindende og større Betydning, skulde stille Fordringer ud over dette her til den paagældendes Selvvirksomhed. Thi det er ikke Mindretallets Mening, at man, hvis man skulde ændre noget af bindende Betydning, saa skulde aldeles op-

give Fordringen om Hjælp til Selvhjælp, som det saa ofte er blevet kaldet, men lige saa overbevist som jeg er om, at denne Sætning ikke helt kan opgives, lige saa vist maa man holde sig for Øje, at det ikke blot bliver en Frase eller en Talemaade, men man maa i hvert enkelt Tilfælde se, hvilket Indhold man vil give den, og saa nægter jeg ikke, at overfor de ubemidlede, som der her er Tale om, maa Fordringen om deres Hjælp til Selvhjælp være temmelig ringe, og derfor mener jeg, at det ingenlunde var Udvalgets Mening, at Betingelsen om Afgang, nemlig at være Medlem af en Sygekasse, endelig skulde være der. Nu hørte jeg af den ærede Formand for Sygekassendvalget, at det tværtimod forholder sig saaledes, at der kan være rimelig og fornuftig Udſigt til at erholde en Sygekasselov, og saa har det altid været min Opfattelse, at den Selvhjælp, man skal forlange af de paagældende, maa nærmest være knyttet til en Sygekasse, enten saaledes, at den vedkommende skulde have været Medlem af en Sygekasse, eller hvis man vil gaa yderligere, have givet en ubetydelig Præmie til sin egen Alderdomsforsørgelse. Dette sidste siger jeg dog ikke paa Mindretallets, men paa mine egne Begne, og ud over dette tror jeg ikke, man kan gaa overfor den fattige Befolkning. Men har man først stiftet en Sygekasselov, saaledes, at det vil være let for enhver ordentlig Mand at faa Afgang til en Sygekasse, tror jeg ogsaa, at man kan fastholde det som en Betingelse, at han skal være Medlem af den. Ud denne Vej tror jeg, at man kan komme til at løse Spørgsmaalet om Selvhjælp for en meget stor Del af den ubemidlede Befolkning. Om man ved Siden deraf skal have en Alderdomsforsørgelse med billige Præmier for Folk af en anden Samfundsklasse, de mere heldig stillede, er et andet Spørgsmaal. Men medens det altsaa maa erkendes om Mindretallets Forslag, at det vel har den negative Karakter, at man ikke er tilfreds med Ministerens Forslag, fordi det har fordret for meget, maa det tillige indrømmes, at vi ikke have givet et Bidrag til Løsningen af Spørgsmaalet. Men det har der heller ikke været stor Opfordring til, efter at Flertallet har stillet et Forslag, der, saaledes som den ærede Ordfører nu har sagt, er stillet i den bestemte Hensigt at